

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Anastasio monacho et confessore. Cap[itulum]. cxiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse ianuarij occurrentibus

Folio. xlj.

quidam levita: qui eos hospitio suscepserat: se peluit: proper quod t̄ ipse a iudice tenitus brachis sibi a cubitis precisis in eodem loco ubi t̄ illi passi fuerant decollari subetur. Qd̄ videns pater victoris: quia ipse christianus erat: fugaz arripuit: sed a coniuge aquilina nomine horatus rediens una cum filio capite cesus est. Horum omnia corpora pontius episcopus diuina revelatione commonitus: plastro imposita ad loca pristina italie deferebat: donec iuxta ciuitatem hebreudensem peruenierunt: ubi bubus se flegentibus: nulloq; modo inde ultra abiit vale tubis corpora martyrum sepulta sunt: diuina cognita voluntate. Horum natale recolit. iiij. kalē. Februario: ut dicit Aido.

De sancto Anastasio martyre et socijs.

Lap. cxiiij.

Mastasius monachus et martyr octavo heracli imperatoris anno sub persecutione Losroe regis iniqui Persarum: martyrium passus est. Dic naratione persa de regione razeth fundo rasuum: vocatur magnundath filius Bau maximus magi: et ipse magicus ab armis iuuenibus crudelius miserabiliter strenuus fuit in regia ciuitate persarum. Postq; no terra sancta a corsore rege occupata est: t̄ crux dominica capra: ipse cum christianis captiuis ductis in perfidem conuertans: t̄ ab eisdem in fide christi doctus est: moxq; amore baptismatis insl animatus relicta militia t̄ magiarum artium libris exustis: venit in partes orientis. Et apud malleatorē quedā xpianum anno integro manit: t̄ artem suam optime didicit. A quo de mysterijs fidei pleniū informatus hierosolymā venit: t̄ a quodā modo esto presbytero baptisma suscepit. Et post hoc apud heiliā presbyterum oculo diebus deguit: a quo etiā in amore christi cōforatus exitit. Deinde in monasterio quod quartuor milibus a hierosolyma distat: sub abbate iustino monasticum habitum sumpsit: in quo duū laudabiliter vixit. Postq; martyrii desiderio fragrans: diuina visione cōmonetur: ut loca sacra visitet: t̄ sic ad passiones optaram perueniet. De licentia igitur sui abbatis abiit diopolis: deinde cesarea palestine: deinde sacrī locis iustratis calcedoniam venit: ubi dum quosdam magos repertos argueret: t̄ interrogatus cuius esset secreta: se christicolum respondisset: tentus est a barbazana iudice imperatoris cosroe: t̄ vinculis ferreis abstricatus per dies plurimos: deinde grauissime cesus: in castello quodam arcissime custodie mancipatus: ubi angelica visitatione cum splendore nimio confortatur. Quem cū imperatori relata fuisse: ipsumq; olim suum militem recolusset: mandauit illum sibi in perfidam vinculis ferreis constricatum destinari. Quem cum sibi presentatus

et interrogatum christianissimum repertisset in predio berthalces ipsum magno catenarius pondere pressum durissimo carceri mancipari iussit: et inedia diebus quindecim macerari. Posthec eductum iterum q; interrogatum: et in christi fide constantissime persistentem: ab uno brachio per duas horas suspendi fecit: et post hec iterum flagellari. Nouissime cum sexaginta christianis qui cum eo de Cesarea venerant: et eb codem rege detenti fuerant: extra villam Berthalces fecit educi: ipsosq; omnes ut ex hoc terretur: spectante christi martyre restibus prefocari. Qui dum omnium necesse constata constantior videretur: omnium ultimus et ipse fusu imperatoris prefocatus: et deinde decolatus est. Luius corpus a quodā christiano tribuno magno prelio redemptum a perfidis ab aliorum martyrum corporibus segregatur: t̄ ab codem noctu arreptum ad monasterium sancti Sergij martyris: quod vno millario a castello distat: clandestine ducitur: et ibidem honorifice tumulatur. Nuncautem dicitur esse in ecclesia sancte trinitatis de veneris: quod ab inclois ipsius urbis de constantinopoli illuc asserit fuisse translatum. Qui passus est undecimo calendaras februarij.

De sancto Anastasio monacho et confessore.

Lap. cxiiiij.

Mastasius confessor et monachus: romane ecclesie norarius fuit. Qui soli deo seruire desiderans: officium reliquit: t̄ in monasterio quod dicit super persona iuxta nephtinā urbem positus monachus factus: in sanctis actibus vitam duxit: cīq; post tempus monasterio solerti custodia presulit. Quadam no[n] nocte de rupe que cenobio in monte preeminet facta vox insonuit: que anastasium primo inde seprē fratres alios nominatim et venirent vocavit. Paruo deinde momento vox siluit: et post hec octauum fratrem iterum euocauit: que quidem voces ab omnibus fratribus audire sunt. Intra paucos igitur dies prius anastasius abbas: deinde ceteri eo ordine ex carne educti sunt: quod de rupi vertice vocati fuerunt: frater no[n] ille ad quem vocandum vox aliquātulum siluit: morientibus alijs paucis diebus superuixit: t̄ tunc ipse etiam vitam finiuit. Sed mira res contingit: quia dū anastasius migraret a corpore: erat quidam frater qui super eum vivere nolens: p̄nolutus eius pedibus cum lachrymis illum adiurauit: ut per eum ad quem ibat taliter ageret ne septem dies in mundo eidem superviveret. Ante no[n] septimiū diem etiā ipse defunctus est: qui tamen illa nocte inter ceteros vocatus non fuerat: ut ex hoc aperte claroscereret: quod eius obi

f. 44

Liber

tū sola sancti anastasi intercessio obtinere potuisset. Dec Grego. primo dialogo. cap. viii.

¶ Explicit liber secundus.

Incipit plogus tertij libri.

Tertius liber
huius catalogi continet sanctorum passiones et gestas: quorum testimoniates euangelii infra illud tempus in quo representat ecclesia Christi dei sponse per anulum subaratione atque desponsatione: quod fuit a Christi baptismo usque ad eius resurrectionem. Et illud tempus ecclesia representat a septuagesima usque ad pascha: In quo re vera tempore sancta ecclesia primis tribus dominicis subarabat anulum fidei per Christi doctrinam et predictionem: hoc est in dominica septuagesime: sexagesime: et quinquagesime. Quaz per educationem Christus primo per discipulos adimplevit: cuius iuxta. discipulos ante faciem suam misit in omnem civitatem et locum quo erat ipse vetus. Et hoc in euangelio ipsius domini septuagesime mystice denotat: in patrem nullas qui est ipse Christus: qui exiit primo mane conducere operarios: id est predictatores in vineas suam sanctram: scilicet ecclesiam in qua ipos intronisit. Secundo: ipsius predictionis officium etiam per scilicet exercuit. Et hoc in euangelio dominice sexagesime figuratur in seminatore Christo: qui semen verbi dei exiit seminare: quod ipsa veritas de semine predictionis exprimitur. Tertio eandem predictionem etiam miraculis confirmauit. Et hoc in euangelio dominice quinquagesime exprimitur per cecum illumina-

Tertius

minatum a Christo: humanum genus significatorem a cecitate culpe per verbi dei predicationem illustratum. ¶ Sequentibus vero quatuor dominicis: scilicet a prima dominica quadraginta usque ad dominicam passionis: dei sponsa anulo spectabatur per Christi penitentiam et afflictionem: de qua tunc lugiter memoria colligitur. Et quae penitentiae opera in quatuor consistunt: scilicet in leiuino: oratione elemosyna et peregrinatione: quod Christus cepit sacram et docere. Ideo in prima dominica agitur de Christi leiuino: quod specialiter in euangelio commemoratur. Cum enim leiuinasset quadraginta diebus et quadraginta noctibus et. ¶ In secunda agitur de oratione: de qua in euangelio mentionebatur. Nam ideo motem habebat ex celsum ascensum: ut oraret et. quod Quis mattheus sileat: marcus et lucas expressius sonat. In tercia agitur de Christi elemosyna: non quidem materialis pecunie quam Christus pauper unde daret non habuit: sed spiritualis gratiae quam egros sanando cocepit: ideo in euangelio cecus: surdus: mutus: et demoniacus ab omnibus ipsis passionibus liberatus introductus. ¶ In quarta agitur de peregrinatione: que in euangelio specialiter recolitur: ideo ibi. Abiit Iesus trans mare galilee et. ¶ Ultimis vero duabus dominicis ecclesia anulo charitatis decoratur: dominica passionis videlicet et palmarum per Christi mortem et passionem: que tunc denotissime celebatur. Et merito duas dominicas talis memoria recolitur: quia duo sunt precepta charitatis: dei scilicet amor et proximitas: quam Christus pro nobis patiendo signanter exhibuit infinitam. ¶ Et ideo in prima dominica agitur de passione mentali quem permissit a Iudeis electus et expulsus: quod ad litteram in dominica euangelio et per totam legitur septimanam. ¶ In secunda agitur de passione corporali: quam sustinuit in carne passus et crucifixus: quod in quatuor passionibus in ipsa hebdomada ad litteram demonstratur. Ad huius igit temporis festa perquirienda ventendum est.